

[Erik Holst.]

en stillingtagen til spørgsmålet om anvendelse af atomkraft i Danmark. Dette er ikke tilfældet.

Det synes også at være fremgået for de medlemmer, der har deltaget i arbejdet i det energipolitiske udvalg, at der her er en meget indviklet procedurelov, der først og fremmest skal sikre, at alle relevante miljøspørgsmål, alle sundhedsmæssige spørgsmål, alle sundhedsfarlige spørgsmål, alle sikrings-spørgsmål i forbindelse med en ansøgning om oprettelse af atomkraftanlæg på forhånd må blive behandlet på den mest effektive og mest fyldestgørende måde, således at der sikres fuld viden om, hvad det i givet fald er, man skal tage stilling til, når man skal diskutere for eller imod atomkraft.

Den beretning, der foreligger, er meget fyldig, og den mængde papirer, der foreligger om disse spørgsmål, er meget fyldig. Jeg har af og til indtrykket af, at der er medlemmer af energipolitisk udvalg, der har svært ved at finde rundt i papirernes mængde. Vi er ligesom ved at slutte ringen og spørger måske om nogle af de ting, vi allerede har fået svar på én gang.

Siden første fremsættelse har der været en energipolitisk debat mange steder på basis af energioplysningsudvalgets grundbøger. Disse grundbøger har været kritiseret fra visse sider. Jeg kan ikke tilslutte mig den kritik. Jeg mener, at der her er tale om en alsidighed i vurderingerne og en holdningsudtryksform, som er rigtig, fordi den bryder med den konventionelle opfattelse af uhammet vækst uden vurdering af følgerne af denne vækst.

En procedurelov skal på mange måder sikre en betryggende behandling, men den skal samtidig give mulighed for at vurdere, om det er rigtigt, at der er et enkelt selskab, der fremsender en ansøgning, og derfor er en forudsætning for denne lov elforsyningsloven, som vi netop har talt om for et øjeblik siden.

Den nuværende procedurelov fra 1962 blev jo, som det sikkert erindres, spaltet i to dele i 1974: efter at vi havde taget spørgsmålet om erstatning for atomskader ud, behandlede vi resten af loven i forskningsudvalget. Vi lavede en beretning dengang. Vi behandlede lovforslaget videre i energipolitisk udvalg, og vi skulle vel på nuvæ-

rende tidspunkt have så mange muligheder og så stor en viden om procedureloven, at det skulle være muligt på basis af denne viden at viderebearbejde lovforslaget i udvalget til hurtig gennemførelse.

Jeg er vidende om, at vi har haft nogle problemer både her i folketinget og navnlig som følge af henvendelser udefra vedrørende § 10. Det må være rigtigt, at denne paragraf anvendes med betydelig forsigtighed. Det er den paragraf, der siger, at det påhviler miljøministeren at meddele de godkendelser, tilladelser etc., der skal bruges, og der står i paragraffen, at man har mulighed for at tilsidesætte andre gældende regler på det miljøtekniske område. Derfor fik vi ved fremsættelsen i foråret en bekræftelse fra miljøministeren om, at denne paragraf ville blive behandlet med al mulig omhu, med al mulig varsomhed.

Vi ser i ministerens fremsættelsestale, at selv om der måske nok på mange måder er sagt næsten alt, hvad der kan siges om en procedurelov, er det således, at mange stadig væk mener, at disse enkelte facetter eller disse enkelte sten eller disse etaper på en vej ligesom er svære at indpasse i et helhedsmønster. Derfor kan det være rigtigt, som ministeren foreslår i slutningen af sin fremsættelsestale, at vurdere, om atomenergi-kommissionen, der blev nedsat i 1955, i den 20-årige periode ligesom har løst nogle af de opgaver, der dengang forelå.

Jeg vil slutte mig til ministerens opfattelse, nemlig at den har løst disse opgaver. Derfor er det rigtigt, som ministeren siger, at man bør vurdere muligheder for at lave et energiforskningsråd, der tager sig af alle forskningsaspekter for såvel atomkraft som alternative energiformer, og en atomenergi-styrelse, der tager sig af de sikkerhedsmæssige spørgsmål i forbindelse med atomkraftens fredelige anvendelse.

Jeg skal slutte med at sige, at der i mit parti er et meget stort flertal for, at vi snart afslutter arbejdet på denne lov, og at vi henlægger debatten om selve atomkraftens indførelse eller ikke-indførelse til det lovforslag, der skal sætte dette lovforslag i kraft.

Guldborg (V):

Ja, jeg kan også fatte mig i korthed og henholde mig til, at dette lovforslag jo er behandlet en gang tidligere, men jeg vil dog